

Forudsætning, man har havt for Die, er klart af alle de øvrige Acter og Forhandlinger.

Skulde der kunne behøves noget yderligere Bevis for, at det var Meningen, at de Retsforhold og Rettigheder, som ikke vare blevne ophævede ved de foregaaende Forhandlinger og Aftaler, ogsaa skulde forblive urørte ved Londoner-TRACTATEN, uagtet denne ikke udtrykkelig bekræftede dem, da Hayes et saadant, skjønt vistnok efter Sagens Natur overslødigt, Bevis i den russiske Gesandts Note af ^{26de April} ~~8de Mai~~ 1852 og den danske Gesandts Svar af 24de Mai 1852, som findes i de trykte Actstykker S. 35 ff.

Vi troe saaledes at have fyldestgjørende godtgjort det, som vi have stillet som vor første Opgave at paavise, at det aldeles ikke ligger i de fremlagte Actstykkers Ord eller Mening, at Ophævelsen af Kongelovens Arvesølge i de Dele af Monarchiet, for hvilke den gjelder, skulde være forbunden med Tværkættelsen af det besluttede Arrangement med Hensyn til Thronfølgen. Vi troe ogsaa at have ved vor Fremstilling imødegaaet og belyst de Grunde for en modsat Forstaaelse af Acterne, som ere komne til vor Kundskab, og som kunde synes at være af mindste Bægt. Specielt at indlade os paa de mange enkelte Bemærkninger, der fra flere Sider ere fremkomne, og som kun vidne om flygtig Gjennemlæsning af Acterne og uklare Forestillinger, eller bestaae i vrangte Forklaringer af enkelte af deres Sammenhæng udrethane Stykker, have vi hverken anseet fornødent eller kunnet opholde os ved. Slige Lovisførelser gjendrivs tilstrækkeligt ved at paavise Acternes virkelige Indhold og Betydning.

Vi holde os saaledes forvisse om, at den Del af det Rigsdagen forelagte Forslag, der gaaer ud paa, „at al Arveret efter Kongelovens Art. 27—40 skal være ophævet“, er tilføjet, uden at der var nogensomhelst ved de foregaaende Forhandlinger og indgaaede Overenskomster begrundet Nødvendighed dertil forhaanden. Det er ligesaalidet Noget, der ud-

trykkelig er bestemt i disse Overenskomster, og saaledes hørte til disses stricte Opsyldelse, som Noget, der er forudsat ved Forhandlingerne, og saaledes kunde henregnes til en bona fide Opsyldelse. Evertimod er det Noget, som er i fuldkommen Uoverensstemmelse med, hvad der baade var forudsat og udtalt ved disse Forhandlinger og Overenskomster. Og denne Uoverensstemmelse er bleven end mere fremtrædende ved Stedet, hvor denne nye Bestemmelse er bleven indskudt i Forslaget. Saaledes som dette er affattet skal nemlig Arveretten efter Kongeloven være affattet i det Dieblis, at den nu regierende Mandstamme maatte uddøe, og den Thronfølgeret, som den følgende Del af Forslaget giver Prinds Christian, kommer da til at staae som en af Kongelovens Arveret ganske uafhængig og selvstændig Ret. Hvor fuldkommen dette er i Strid med hvad der under de foregaaende Forhandlinger i Virkeligheden er bleven aftalt og vedtaget, behøver, efter det vi forhen have fremskillet, intet Bevis. Ved disse Forhandlinger og den Combination, der var Frugten af samme, havde man paa det Omhyggeligste sørget for at bevare Continuiteten af den hidtilværende Thronfølge efter Kongeloven med den, som nu skulde indtræde, hvorimod, ifølge Budskabets Forslag, denne Continuitet overføres og Thronens Erhvervelse end ikke den første Gang efter Arvesaldet vil komme til at beroe paa den ved Cessionerne overdragne Ret, men paa en ny selvstændig Ret. Dog kommer dette rigtignok atter i Strid saavel med Indledningen, der henviser til de meddelte Cessioner og andre Acter, og siger, at denne nye Thronfølgeordning skal tværkættes i Overensstemmelse med disse, som med den Bestemmelse, der er beholdt om, at ifkun Prinds Christians Afkom af Ægtefælskab med Prindsesse Louise skal være berettiget til at succedere ham, noget der kun lader sig forklare af den hele Beskaffenhed af den Combination, hvorved selve Prindsens Afgang til Thronen blev begrundet.

Men man har ogsaa seet Paastande fremsatte, der gaae ud paa, at det, selv uden Hensyn til nogen Bestemmelse derom i de oprettede Acter, vil være en i de givne Forholds Natur grundet Nødvendighed, at Arveretten efter